

PRAWDZIWE CHRZEŒCIJAŃSTWO

Henryk Dominik

W Liście do Rzymian (9, 6.7.8) czytamy: *Ale nie jest tak, jakoby mia³o zawieraæ S³owo Bo¿e. Albowiem nie wszyscy, którzy pochodz¹ z Izraela, s¹ Izraelem; i nie wszyscy s¹ dzieæmi, dlatego ¿e s¹ potomstwem Abrahamowym, lecz jest tak: "Od Izaaka zwaæ siê bêdzie potomstwo twoje" to znaczy, ¿e nie dzieci cielesne s¹ dzieæmi Bo¿ymi, lecz dzieci obietnicy licz¹ siê za potomstwo.*

S³owa te by³y pewno kamieniem obrazy dla potomków Abrahama, za jakich uwa¿ali siê ¿ydzi, ale te s³owa tak¿e dotycz¹ chrzeœcijan. Izrael tak d³ugo odtr¹ca³ oczekiwanego Mesjasza, nie zwa¿aj¹c na S³owo Bo¿e, które Go wyraŹnie wskazywa³o. Uwa¿ali, ¿e ka¿dy urodzony w rodzinie ¿ydowskiej i obrzezany ch³opiec jest automatycznie cz³onkiem narodu wybranego. W ten sposób odrzucali dzia³anie Boga, przyjmuj¹c za punkt wyjêcia tylko dzia³anie cz³owiecze. A Pawe³ nam udowadnia, ¿e Bóg jest naprawdê Bogiem, dlatego Jego czynów nie mo¿na porównaæ z ¿adnym twórczym dzia³aniem cz³owieka.

Wolnoœæ i niezawis³oœæ Boga Pawe³ pokazuje nam przede wszystkim na przyk³adzie zjawiska wyboru, który dokonuje siê w historii i realizuje w obietnicy i powo³aniu przez Boga.

Kiedy Nowy Testament mówi o powo³aniu i usprawiedliwieniu przez Boga, s³owa te dotycz¹ nie tylko Izraela, ale dotycz¹ równie¿ chrzeœcijan.

Wolnoœæ i niezawis³oœæ Boga Pawe³ pokazuje nam przede wszystkim na przyk³adzie zjawiska wyboru, który dokonuje siê w historii i realizuje w obietnicy i powo³aniu przez Boga. Z tych s³ów Listu wynika, ¿e nie mo¿na byæ dzieæmi Abrahama (a zatem w rozumieniu ¿ydów wybranymi przez Boga) z samych tylko powodów naturalnych: **nie wszyscy s¹ dzieæmi dlatego, ¿e s¹ potomstwem Abrahamowym.** Ismael tak¿e by³ synem Abrahama, ale Izaak by³ dzieckiem obietnicy Bo¿ej. On zosta³ przez Boga wybrany. B³ogos³awieni pochodz¹ z powo³ania Boga, a nie cz³owieka.

Kiedy Nowy Testament mówi o powo³aniu i usprawiedliwieniu przez Boga, s³owa te dotycz¹ nie tylko Izraela, ale dotycz¹ równie¿ chrzeœcijan.

Zakodowa³o siê wœród chrzeœcijan nies³uszne skojarzenie s³ów: **chrzeœcijaŃstwo - chrzest.** Skojarzenie to dla wielu sugeruje, ¿e kto jest ochrzczony, automatycznie staje siê chrzeœcijaninem. Nie jest to niestety prawda. Wiemy, jak wielu ochrzczonych porzuca potem Boga, staj¹ siê jego wrogami, s³u¿¹ innym bo¿kom, a nawet szata-

nowi. S¹ zaprzeczeniem tego wszystkiego, co g³osi³ Zbawiciel. Nie ma w nich wiary, nie ma w nich mi³o³ci, ani pokory, ani mi³osierdzia, nie ma ch³eci s³u³zenia drugiemu cz³owiekowi. Jest za to buta, pycha, pogarda dla innych. Jest pazerno³, jest cz³ęsto i gniew i nienawie³, a nierazdka i zbrodnia. Tacy ludzie nieraz udaj¹ chrze³cijan, chodz¹ do ko³cio³a w niedziel³, jednocześnie daj¹c w pozosta³e dni tygodnia jak najgorsze ³wia³de³ctwo chrze³cija³ństwu.

Do nich to mo³na odnie³ te s³owa Jezusa z Mt 18,6: ***Kto za³ zgorz³y jednego z tych ma³y³, którzy wierz¹ we mnie, lepiej b³dzie dla niego, aby mu zawieszono u szyi kamie³ m³y³ski i utopiono go w g³3³bi morza.***

Trawestuj¹c cytowane na pocz¹tku s³owa z 9 rozdzia³u Listu do Rzymian, mo³na powiedzie³: ***Albowiem nie wszyscy, którzy s¹ w ko³ciele s¹ chrze³cijanami.***

Smutne to stwierdzenie, ale taka jest prawda, gdy³ tak wielu ludzi przyznaj¹cych si³e do przynale³no³ci chrze³cija³ńskiej g³osi i czyni co³ wr³ęc chrze³cija³ństwu obcego i wstr³etnego. Bardziej czcz¹ ba³wany w³adzy, chwa³y i pieni¹dza ni³ Boga. Przeszli wierzy³ w obietnice Stw³o³rcy, polegaj¹c wy³1cznie na cz³owieku, na swym

egoi³ymie, a wi³ęc grzechu. Rozejrzyjmy si³e dooko³a, ilu³ takich pseudochrze³cijan widzimy. Biblia mówi wyra³nie: ***Po owocach poznacie ich.*** I tak jest.

A Jezus jeszcze nam przypomina wypowiadaj¹c ostrze³enie, o którym oni zapominaj¹: ***Nie ka³dy, kto do mnie mówi Panie, Panie, wejdzie do Kr³lestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pe³ni wol³e Ojca mojego, który jest w niebie (Mt 7,21).***

By³ chrze³cijaninem to wielka odpowiedzialno³. To wiara, a wi³ęc pos³usze³stwo i ufno³ Jezusowi. Pos³usze³stwo i ufno³ S³owu Bo³emu. To na³ladowanie Zbawiciela w chwilach dobrych i z³ych. To nadzieja zbawienia i to mi³o³ przed³e wszystkim do Boga i do ludzi.

By³ chrze³cijaninem to wielka odpowiedzialno³, to wiara - a wi³ęc pos³usze³stwo i ufno³ Jezusowi, pos³usze³stwo i ufno³ S³owu Bo³emu, to na³ladowanie Zbawiciela w chwilach dobrych i z³ych, to nadzieja zbawienia i to mi³o³ przed³e wszystkim do Boga i do ludzi.

sta³a s³u³ba S³owu i ludziom. To patrz³enie i widzenie ³wia³ta przez przyzmat S³owa Bo³ego.

Czy osi¹gn³eliemy ju³ takie widzenie ³wia³ta i ludzi? Na to pytanie odpowiedzmy sobie w duchu sami. Popro³emy jednocze³nie Boga, aby nam pom³g³ by³ autentycznymi chrze³cijanami.

Henryk Dominik

Tekst ukaza³ si³e w formie audycji Trans World Radio 03,2005,nr 04

FILOZOFIA WIARY A NAUKI

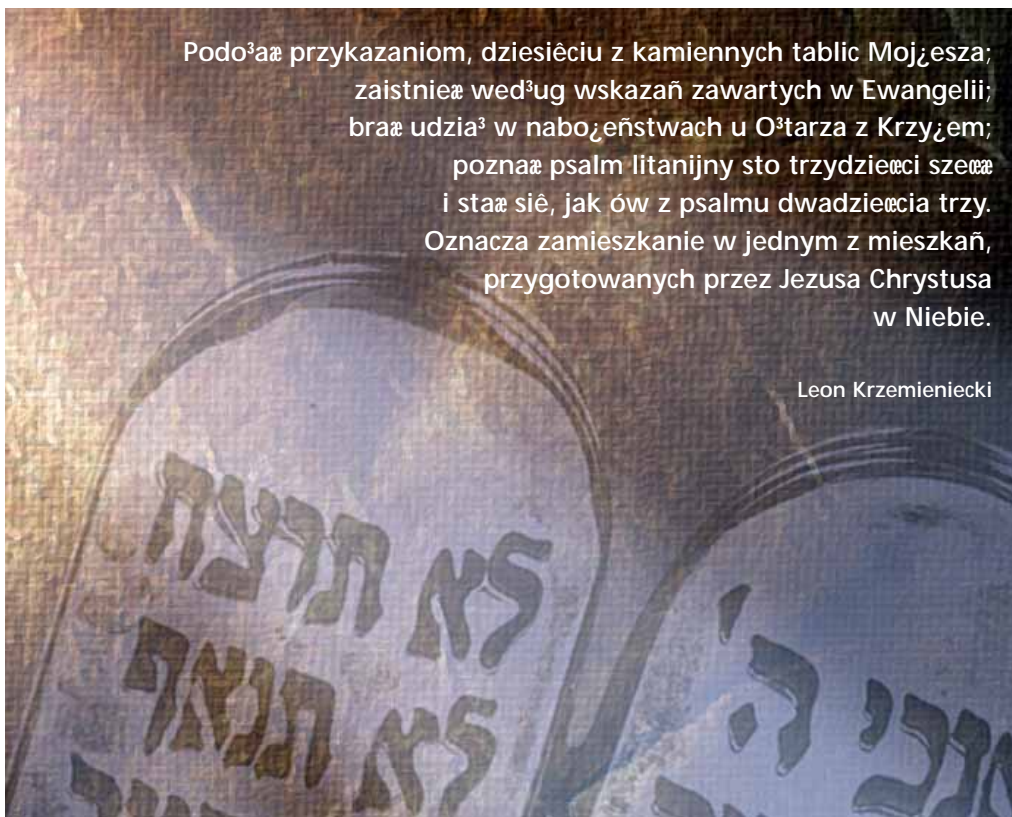
Leon Krzemieniecki

Kiedy historia sięga skali legendy, matematyczne liczenie zbliżeń i oddaleń bez większego znaczenia. Priorytet fabuły nad geografią i czasem. Poddanie sercu i wyobraźni. Przeżycie religijne ma wiele wspólnego z dziedziną fenomenologii, z jej powrotem w stronę pierwotnej intuicji, którą zwę religijność natury. Fenomenologia ducha bada dzieje ludzkiej świadomości wznoszącej się od zarania ku przedstawieniom Boga.

Wszelkie zjawiska świadomości wyższego rzędu nie wymagają opisu, są refleksją nad aktem. Przeżyciem i zachowaniem. Filozofia Wiary nad naukami ma na celu udostępnienie społeczności szeroko pojętej, refleksji nad dialogiem ewangelicznym Jezusa Chrystusa z Nikodemem i nakreśleniem drogi bioformizmu niezbędnego istocie ludzkiej, jako tożsamej osobowości dążącej do życia po śmierci na ziemi. Przez minione tysiąclecia starożytnej filozofii ludzkiej, temu zadaniu nie podołano. Co więcej napotyamy wynurzenia lekkomyślne profanacji.

P.S. Trudnym tematowi nie odpowiada powierzchowność.

Leon Krzemieniecki

Podołaj przykazaniom, dziesięciu z kamiennych tablic Mojżesza;
zaistniej według wskazań zawartych w Ewangelii;
bądź udziałem w nabożeństwach u Ojca z Krzyżem;
poznaj psalm litanijski sto trzydzieści sześć
i stań się, jak ów z psalmu dwadzieścia trzy.
Oznacza zamieszkanie w jednym z mieszkań,
przygotowanych przez Jezusa Chrystusa
w Niebie.

Leon Krzemieniecki

CAŁUN TURYŃSKI

Leon Krzemieniecki

Przestudiowałem pisma i wypowiedzi fachowe i postronne dotyczące owej relikwii. Orzekam wstępnie, nie uznaję Całunu Turyńskiego za „świętą”. Słódź w przekonaniu, że owo Iniane pódno, jak podano o wymiarze 4,36 x 1,10 m nie spowijaó ciaó zmaróego Chrystusa. Jest dzieóem póóniejszym, zblióonym w czasie do renesansu, pracó mistrzowskiego warsztatu wszelkiego obrazowania i rozwiniótej techniki malunku. Nieco mniejszych lub wiókszych pódzien Inianych uóywano ubraniowo w staroóytnej Grecji i Rzymie. Oczywiócie przez elity. Sóuóó tunice, czóeci stroju, w rodzaju koszuli umiejótnie nakóadanej i ócióganej paskiem. Tunika z odpowiednim lamowaniem ówiadczyóa o peónoletnioóci, stanowisku ekwity lub senatora. Kobiécia byóa dóuósza, wóósza i bez paska. Z kolei toga byóa wierzchniá szatá z pasma materiaóu o ok. 5 m i szerokoóci ok. 3 m.

Trudne przypuszczenie, aby tak wielki caóun okrycia byó ówóczenie uóóydów. Przy jednoczesnym przeóyciu óaóoby i koniecznym póópiechu przed sabatem. A jeóeli tak, pófaóowanie nie mogóo daó odbicia, jakie Caóun przekazuje. Obraz winien mieó przerwy. Portret leóócego w caóóci zmaróego od góowy do stóp zostaó sprokurowany. Szczegóóowo przylegá do ciaóa, co moóliwe byóo przez peóne starannoóci przyóadanie do zagióó. Ramiona winny mieó nie ten ukóad.

raczej przystosowanie do modlitwy. Wizerunek na pódno nie jest Chrystusa. Brak zupóony uduchowania. Zmaróy na Krzyóu byó juó w peóni Synem Boga. W twarzy byóo, byó musiaóo, co naturalne, szczóócie speónionej Misji i Ofiary! Jedynie Graal, krew zebrana przez Józefa z Arymatei do miseczki byóa jedyná pamiótká Prawdy.

Czekamy na wyniki ekspertyz, najnowszej techniczno-chemicznej próby, mikrobiologicznej. Czasami sobie myóó, moóe nie-

prawidóowo, óe idee sá pókrywane korzyóciami materialnymi. Jednego dnia obejrzaóo Caóun 30 tys. osób i jak widziaóem na zdjóciu, modlono sió. Czy nie baówochwalczo?

Jak w powrocie Mojóesza w Horebie? Ewangelista óukasz pisze: *I zdjówszy je obwin¹³ je w przeócieradóo i zóóóyó je w grobowcu (23, 53)*. Przeócieradóo nie jest rzeczá odpowiadajá-

cá Inianemu pódno opisaney wielkoóci. Logiczne jest dopowiedzenie, w pospiesznej sytuacji óatwiej o przeócieradóo z domostw, nió o zakup naglócy Inianego pódno ubogacych elit. Wielkoóci Turyńskieó! Argument opuchóego policzka nie jest argumentem, ze wzglódu na burzliwá staroóytnoóó upadku Cesarstwa Romy i najazdów plemion oraz zwyczajnych rozbojóów, którym epoka sprzyjáa. Ewangeliczna relacja óukasz z I wieku jest w peóni wiarogodna i rzetelna.

Leon Krzemieniecki (pisaóem w marcu 2008 r.)